

РЕШЕНИЕ

№ 1212

гр. Варна, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Симона Р. Донева

при участието на секретаря Галина Г. Славова
като разгледа докладваното от Ирена Н. Петкова Въззивно гражданско дело
№ 20223100501590 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно и е образувано по жалба на М. И. Ч., ЕГН *****, чрез процесуален представител срещу решение № 1449 от 15.05.2022 г., постановено по гр.д.№ 18439 по описа за 2021 г. на Районен съд – Варна в частта, с която е изменен размера на присъдената със съдебно решение №2169 от 05.06.2020г., постановено по гр. д. №19563 по описа за 2019 г. на 11-ти състав на Варненски районен съд, месечна издръжка, дължима от жалбоподателя в полза на детето К. М. Ч., ЕГН*****, действащо чрез своята майка и законен представител И. К. Г., ЕГН *****, с адрес: ***** чрез увеличаването ѝ от 170,00 лв. на 220,00лв. месечно, считано от предявяване на иска – 31.12.2021г., с падеж от 1-во до 5-то число от месеца, за който се дължи, ведно със законната лихва за всяка закъсняла вноска, до настъпване на законни основания за изменяването или прекратяването ѝ. В жалбата се излага, че решението е незаконосъобразно, доколкото ВРС необосновано е приел, че е налице изменение на нуждите на детето. Сочи, че въззивникът дължи издръжка съобразно възможностите си, като осигурява обикновените условия на живот, а не висок стандарт и лукс. Твърди се, че съдът не е съобразил факта, че бащата е безработен, считано от 21.12.2021г., като няма възможност да реализира доходи. Същевременно изплаща погасителни вноски по двата кредита и заплащането на издръжка от 220 лв. месечно не е по възможностите

му. Излага и твърдения, че майката създава пречки за осъществяване на режима на лични отношения с детето, а въззивникът извън задълженията си за издръжка винаги е закупувал съобразно възможностите си дрехи, обувки, играчки, плащал е сметки и т.н. Моли да бъде отхвърлена претенцията за изменение на издръжката, в евентуалност да бъде определена такава на законовия минимум от 177,50 лв.

В срока за отговор по чл.263 ГПК е депозирано становище от И. К. Г., майка и законен представител на детето К., с което жалбата се оспорва. Сочи, че е налице изменение на нуждите на детето, тъй като то вече е ученичка в трети клас. Освен задоволяване на училищните потребности детето се нуждае и от средства за извънкласни занимания, както и за разрешаване на здравословни ортодонтични проблеми. Оспорва, че бащата не разполага с доходи, тъй като е декларирал такива при опускане на кредита. Трудовата му необезпеченост се твърди, че е не е основателна причина да не се допусне изменение на издръжката, тъй като бащата сам се е поставил в невъзможност да реализира доходи. Моли жалбата да бъде оставена без уважение.

Контролиращата страна ДСП-Варна не е изразила становище по жалбата.

По предмета на така предявения иск се излагат следните твърдения от страните:

Ищцата И. Г. сочи, че двамата с ответника са родители на детето К. М. Ч., род. на 19.02.2014г. Твърди и че упражняването на родителските права по отношение на детето с решение от 2018г. е било предоставено на майката, както и както и че с решение №2169/05.06.2020г., постановено по гр. д. №19563 по описа за 2019 г. на Варненски районен съд е изменен размера на издръжката, която ответникът М. Ч. е бил осъден да заплаща, като същата е била определена на 170 лв. Ищцата излага, че е изминала повече от една година от определяне размера на издръжката, променени са нуждите на детето, обусловени от по-голямата му възраст, съответно от променената икономическа обстановка в страната. Соци се, че К. е 2-ри клас в ОУ“Антон Страшимиров“, че са й необходими за задоволяване на потребностите й облекло, храна, отопление, транспорт, медицински прегледи, помагала и пр. Наред с това детето посещава и извънкласни занимания, които подлежат на допълнително заплащане, като понастоящем определената месечна издръжка от 170 лв. е недостатъчна за покриване на нужните разходи за детето. Твърди, че майката получавала месечно възнаграждение от 650 лв. Излага се, че ответникът реализира трудово и допълнителни възнаграждения, разполага с имущество и може да заплаща издръжка от 350 лв., която е необходима за задоволяване на нуждите на детето. Предявеният иск е за изменение на определената издръжка чрез увеличението ѝ от 170лв. на 350 лв., считано от подаване на исковата молба до настъпване на законово основание за прекратяването или изменението ѝ с падеж пето число на месеца, за който се

дължи.

В срока по чл.131 ГПК ответникът Ч. изразява становище , че не разполага с финансова възможност да заплаща претендираната по-висока издръжка. Сочи, че към настоящия момент не полага труд и не получава трудово възнаграждение, а последното получено такова е било от 610 лв. Оспорва потребностите на детето да са се увеличили трайно към момента. Сочи, че неговите разходи са се увеличили, предвид факта, че изплаща ипотечен и потребителски кредит. С оглед изложеното отправя искане за отхвърляне на исковата претенция, като неоснователна и недоказана.

Контролиращата страна ДСП- Варна е депозирала писмено становище, в което е заявила, че са налице законови предпоставки за уважаване на претенцията. По отношение на конкретния размер предоставя на съда.

ВОС като съобрази становищата на страните и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

По делото не се спори, а и видно от приложеното удостоверение за раждане е, че ищцата и ответникът са родители на К. М. Ч., род. на 19.02.2014г.

Няма спор и досежно обстоятелствата, че с е одобрено споразумение, с което родителските права по отношение на детето са били предоставени на майката.

Видно от влязло в сила на 01.07.2020г. съдебно решение №2169 от 05.06.2020г., постановено по гр. д. №19563 по описа за 2019 г. на Варненски районен съд, е изменен размерът на определената със споразумението издръжка в полза на детето К., дължима от ответника Ч., като същата е била увеличена от 150 лв. на 170лв., считано от датата на предявяване на иска до настъпване на законна пречка за изменение или прекратяване на издръжката.

По делото са представени два броя договори за кредит, сключени от ответника, респективно от 21.05.2018г. ипотечен кредит за 54 000 лв. и потребителски такъв от 21.09.2019г. за 10 000 лв., като първият договор е със срок за погасяване 20г., а вторият -10 години.

Ищцата също е сключила договор за банков кредит по реда на „Програма за гарантиране на безлихвени кредити в защита на хора, лишени от възможността да полагат труд поради пандемията от Covid-19“. Кредитът е отпуснат в размер на 4 500 лв. и е безлихвен със срок за изплащане 2025г. и 83 лв. месечна вноска.

По делото са представени от ищцата и множество касови бонове за закупуване на различни артикули. Само една част от тях установяват, че са за закупуване на стоки и услуги за детето К.. Безспорно се установява, че детето посещава извънкласни форми на занимания по английски език, за които

годишната такса е 297 лв. или по около 30 лв. месечно.

Проведено е и ортодонтско лечение, като заплатената сума е в размер на 530 лв. Няма данни лечението да продължава.

За детето са били закупени и очила на стойност 120 лв., както и същото е участвало в организиран детски лагер, за което са заплатени 150 лв.

Ищцата е представила закупени от нея пакети за туристически екскурзии в България, които са за две лица.

Видно от представената разпечатка от СВ Варна е, че ответникът Ч. е собственик на два недвижими имота, единият от които – този в ЖК „Възраждане“, безспорно се ползва от детето К. и неговата майка. Другият имот представлява земя със самостоятелен обект първи етаж от жилищна сграда, който имот очевидно се ползва от ответника, видно от посочения в исковата молба адрес.

Представени са по делото доказателства, от които се установява, че майката реализира доходи в размер на 650 лв. месечно, а бащата до 21.12.2021г. е получавал основно трудово възнаграждение в размер на 610 лв.

Понастоящем няма данни за реализирани от бащата трудови доходи.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Нормата на чл.150 СК, в която намира правното си основание предявеният иск, предвижда, че при изменение на обстоятелствата присъдената издръжка или добавката към нея може да бъде изменена или прекратена. Затова и ако при определяне на необходимия размер от издръжка на ненавършило пълнолетие дете съдът съобразява нуждите на детето и възможностите на родителите, то при иск за изменение на определена вече от съда издръжка следва да е налице трайно съществено изменение на нуждите на издържания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице.

В конкретния случай по главния предявен иск се твърди трайно изменение в нуждите на детето, тъй като същото е пораснало, нуждите му за закупуване на дрехи, обувки, образователни пособия, медицински прегледи, транспорт, медикаменти са се увеличили. Твърди се, че покупателната стойност на средствата, давани за издръжка, а и на парите въобще значително е намаляла през посочения период от определяне на предходната издръжка до подаване на исковата молба.

Съставът, като съобрази всички ангажирани по делото доказателства, намира, че е налице изменение на нуждите на детето от постановяване на решението по гр.д. №19563/19г., но изменението е трайно и съществено само по отношение на някои потребности. Така, от определяне на предходната

издръжка е изминал период от две години, през които детето е започнало да посещава училище. Респективно разходите за закупуване на облекло, дневни пари за храна и транспорт са се увеличили и са се появили нови такива за закупуване на ученически пособия и помагала, както и униформа. Детето е започнало да посещава и извънкласни форми на обучение- занимания по английски език, за което месечната сума възлиза на 30 лв. Няма новонастъпили обстоятелства, свързани с някакви специални или изключителни нужди на детето.

Приложените доказателства за заплатено дентално лечение установяват само заплащане на определена сума, но не и че денталното лечение е необходимо да бъде постоянно или с продължителен характер. Поради което и съставът приема, че денталното лечение има инцидентен характер и не представлява трайна нужда за задоволяване. Същият извод се налага и за закупуването на очила за детето, като няма данни средства за разрешаване на този медицински проблем да се заплащат ежемесечно. В този смисъл не е налице трайно изменение на нуждите на детето във връзка с разходите му за медицински прегледи и медикаменти. Същото важи и за посещението на детски лагер, културни мероприятия, екскурзии. Задоволяването на тези потребности на детето следва да бъде осигурено според възможностите на родителите, в този смисъл не представляват разходи от крайна необходимост.

Единственото трайно изменение на обстоятелствата, което се констатира, е намалената покупателна способност, инфлационните промени и задълбочаването на икономическата криза. За две години – от 2019г. до 2022г. МРЗ се е увеличила от 560 лв. на 710 лв. Респективно е променена и минималната издръжка- от 140 лв. на 177 лв. Съответно и така определената издръжка от 170 лв. към настоящия момент е под минималната такава. При тази установеност в полза на детето следва да бъде определена издръжка в размер на 350 лв. месечно, от които бащата следва да заплаща 220 лв. При определяне на този размер настоящият състав съобрази, че ответникът Ч. няма други алиментни задължения. Същият не реализира трудови или други доходи, но същевременно е в работоспособна възраст и доколкото не са ангажирани доказателства за наличието на здравословни проблеми, следва да се приеме, че може да реализира доходи поне в рамките на средната работна заплата. Заплащането на вноски по сключени от ответника договори за кредит е ирелевантно, тъй като от една страна, тези задължения на ответника не са нововъзникнали, а са били факт още при предходното определяне на издръжката, поради което и не представляват изменение в неговите възможности. От друга страна, задължението за издръжка на малолетно дете има приоритет пред другите облигационни задължения на родителя. Затова и съставът намира, че ответникът Ч. следва да заплаща издръжка в размер на 220 лв. месечно в полза на детето К. чрез неговата майка.

Решението на РС-Варна в посочения смисъл следва да бъде потвърдено.

Предвид направеното искане за присъждане на разноски, съдът намира, че въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна претендираните от същата разноски. Претендирани са 400 лв., като е направено възражение за прекомерност. Същото е основателно предвид нормата на чл. 7 ал.1 т.6 Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Разноски в полза на И. Г. следва да бъдат присъдени в размер на 300 лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1449 от 15.05.2022 г., постановено по гр.д.№ 18439 по описа за 2021 г. на Районен съд – Варна в частта, с която е изменен размера на присъдената със съдебно решение №2169 от 05.06.2020г., постановено по гр. д. №19563 по описа за 2019 г. на 11-ти състав на Варненски районен съд, месечна издръжка, дължима от М. И. Ч., ЕГН *****, в полза на детето К. М. Ч., ЕГН*****, действащо чрез своята майка и законен представител И. К. Г., ЕГН *****, с адрес: ***** чрез увеличаването ѝ от 170,00 лв. на 220,00лв. месечно, считано от предявяване на иска – 31.12.2021г., с падеж от 1-во до 5-то число от месеца, за който се дължи, ведно със законната лихва за всяка закъсняла вноска, до настъпване на законни основания за изменяването или прекратяването ѝ.

ОСЪЖДА М. И. Ч., ЕГН *****, от гр. Варна да заплати на И. К. Г., ЕГН *****, с адрес: ***** **сума в размер на 300 /триста лева/**, разноски за адвокатско възнаграждение, заплатено за защита пред настоящата инстанция, на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____